

Svar (10/5 01)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet kan oplyse, at hverken statsamtterne eller Civilretsdirektoratet fører statistik over, hvor mange børnesagkyndige undersøgelser der iværksættes til brug for behandlingen af samværssager.

Imidlertid fremgår det af Civilretsdirektoratets statistik fra 1999 om samvær og børnesagkyndig rådgivning, at 18% af alle sager om afslag på samvær byggede på en sagkyndig erklæring eller vurdering. Dette er en kraftig stigning i forhold til 1997 og 1998, hvor kun henholdsvis 7% og 12% af afgørelserne byggede på en sagkyndig erklæring eller vurdering.

Som forudsat i forarbejderne til lov om forældremyndighed og samvær foretages der i dag i sager om afslag på eller ophævelse af samvær som udgangspunkt altid børnesagkyndige undersøgelser, medmindre der på anden måde kan tilvejebringes et forsvarligt afgørelsesgrundlag. Dette kan være tilfældet, hvis de nødvendige oplysninger f.eks. kan indhentes fra kommunen eller sundhedsvæsenet.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at de generelle retningslinier for børnesagkyndige undersøgelser er nærmere beskrevet i Civilretsdirektoratets vejledning om behandling af samværssager (november 1999).

Efter vejledningen er *en egentlig børnesagkyndig undersøgelse* en undersøgelse, der foretages af en børnesagkyndig, og som indeholder en observation samt en psykologisk vurdering af begge forældre og barnet. En egentlig børnesagkyndig undersøgelse foretages i videst muligt omfang i overensstemmelse med Dansk Psykolog Forenings vejledende retningslinjer. Den skriftlige rapport om undersøgelsen betegnes som en »erklæring«.

Ved *andre børnesagkyndige undersøgelser* forstås undersøgelser af begrænset omfang, som foretages ved færre foranstaltninger end anført i de vejledende retningslinjer. Den skriftlige rapport om undersøgelsen betegnes som en »vurdering«, »observation« eller lignende.

Herudover omfatter de børnesagkyndige undersøgelser også mindre undersøgelser, som en børnesagkyndig på grundlag af sin faglige ekspertise foretager som et led i behandlingen af en sag om samvær.

I Civilretsdirektoratets vejledning er der opstillet en række minimumskrav til undersøgelser, der ikke har karakter af egentlige børnesag-

kyndige undersøgelser. Disse minimumskrav sikrer, at både forældrene og barnet får mulighed for at komme til orde, ligesom observationen giver grundlag for at vurdere samværets betydning for og indvirkning på barnet.

Baggrunden for at arbejde med forskellige typer af sagkyndige undersøgelser er, at de problemer, der opstår i samværssager, kan være meget forskelligartede. I en del sager vil det således være muligt at finde frem til, hvad der er bedst for barnet, ved at foretage mindre undersøgelser. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor det alene er nødvendigt at fokusere på særlige forhold hos en af forældrene eller hos barnet.

Endvidere kan deltagelse i en børnesagkyndig undersøgelse være belastende for forældrene og ikke mindst for barnet.

Disse forhold taler efter Justitsministeriets opfattelse for, at børnesagkyndige undersøgelser ikke bliver mere omfattende end nødvendigt i den konkrete sag.

Det kan i øvrigt oplyses, at der ikke stilles krav til, hvilken uddannelse en børnesagkyndig undersøger skal have. Imidlertid foretages langt de fleste undersøgelser af psykologer eller psykiatere.

Spm. nr. S 2602

Til justitsministeren (2/5 01) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»Hvordan vil ministeren forklare, at intentionen i loven om forældremyndighed og samvær om lempelse i adgangen til at ophæve problematisk samvær ikke er blevet fulgt, og resultatet i stedet er blevet, at det er blevet sværere at ophæve problematisk samvær?«

Begrundelse

Helen Flendt har i bogen »Hvem beskytter barnet?« (En debatbog om skilsmissebørn og samvær, 2000) sammenlignet praksis før (1994) og efter (1998) lovens ikrafttræden. Her sammenligner forfatterne (side 18, note 6) praksis før loven (nævnt i forældremyndighedsbetænkningen side 131-33) med praksis efter loven (»Samvær og børnesagkyndig rådgivning – Statistik 1998«, Civilretsdirektoratet, december 1999).